

B. Enkelte Foranstaltninger.

1. Den polytekniske Lærestalts Bygningsvæsen.

Nogen Bygningsforandring er der ikke foretaget; men Laboratoriebudets Lejlighed blev overladt Laboratoriet, da Budet, efterat der ved Finansloven for 1878—79 var bevilget 200 Kr. til, at han kunde leje sig en Lejlighed i Byen, flyttede fra sin Bolig paa Lærestalten.

Det foregaaende Aar havde Bestyrelsen nemlig tilladt, at Laboratoriebudet, hvis Hustrus Sundhed i Følge Lægens Udtalelse krævede en Bolig paa Solsiden, byttede Bolig med Anstaltens Bud. Den Bolig til Solsiden, Laboratoriebudet saaledes erholdt, havde imidlertid ofte givet Anledning til Klager, idet den er beliggende lige under den stærkest benyttede Del af Laboratoriet, hvorfra Dampene af forskjellig Art paa Grund af den mangelfulde Ventilation trænge ned i Lejligheden. Dette Forhold er i det sidste Aar blevet værre end tidligere paa Grund af det stadig voxende Besøg i Laboratoriet og den nødvendige Indretning af flere lukkede Arbejdsrum, som til Dels ventileres ved den til Boligen hørende Skorsten, saa at Laboratoriebudets Bolig maatte anses for usund, især for en svagelig Person.

Foruden at skaffe Laboratoriebudet en sundere Bolig opnaaedes samtidig en meget ønsket Udvidelse for Laboratoriet, som ikke alene kunde benyttes til Pakrum, hvortil Laboratoriet højlig trænger, men ogsaa til Udførelsen af enkelte Arbejder, f. Ex. Elementaranalyser, som der hidtil ikke var Lejlighed for de studerende til at udføre, skjønt det er særdeles ønskeligt.

Men for at Laboratoriet skulde kunne drage fuld Nytte af Lokalet, er det nødvendigt at foretage nogle Forandringer deri, samt at anskaffe noget Inventarium og indlægge Vand- og Gasledninger.

Omkostningerne herved ere anslaaede til 1070 Kr. 25 Ø., hvilket Beløb blev optaget paa Forslaget til Finansloven for 1879—80, da Laboratoriet, paa Grund af den store Deltagelse i Øvelserne, til en saadan extraordinær Udgift ikke kunde afse noget af de til det bevilgede 4000 Kr., og Overslagssummen ikke paa anden Maade kunde skaffes til Veje.

2. Universitetets Landsbykirker.

I Anledning af en Forespørgsel fra vedkommende Provst, om Kalkmalerierne i Rummet under Faxe Kirkes Taarn maatte overhvidtes, og om der i modsat Fald ikke kunde gøres noget til Murens Afpuksning uden at skjule Billederne, da det paagældende Rum var højst uhyggeligt, saa længe Murene henstode i deres nu værende Tilstand, brevvoxlede Ministeriet med Direktøren for de antikvariske Mindesmærker om Sagen. Det fandt herefter, at der burde gives det paagældende Rum et hyggeligere Udseende, men vilde ikke tillade, at Malerierne bleve overhvidtede. Efter at Prof. Kornerup havde udtalt sig om en Restavration af disse og et Overslag over Udgifterne herved var blevet tilvejebragt —, Overslaget led paa i alt 694 Kr. 25 Ø. —, begjærede Ministeriet en Erklæring af Konsistorium, idet det bemærkede, at det ikke skjønnede rettere, end at Udgifterne vilde være at afholde af Kontoen til Landsbykirkernes Forskjønnelse.

Efter Konsistoriums Opfordring udtalte Kontoens Eforus, Prof. Ussing, sig

under 29. Novbr. 1877 om Sagen. Han fandt ikke fra den finansielle Side noget til Hinder for Afholdelsen af den omhandlede Udgift, men ansaa Sagen for mere tvivlsom med Hensyn til Spørgsmaalet, om den omtalte Restavration kunde kaldes en sømmelig Prydelse for Kirken, noget, hvorom han ikke kunde have nogen Mening, før han havde set Malerierne paa Stedet. Han erklærede sig enig med Ministeriet i, at det vilde være beklageligt, om det skulde blive Skik, at de Kalkmalerier, som i vor Tid paa mange Steder vare komne for Dagen i Kirkebygninger og havde vakt saa megen Interesse, saa vel blandt Videnskabsmænd som hos Folket i Almindelighed, atter skulde tildækkes efter at have været til Skue i kortere eller længere Tid, og han haabede ogsaa, at Kommissionen for Oldtidsmindernes Bevarelse vilde sørge for, at dette ikke blev Skik, saaledes som det tidligere havde været; men uden Undtagelse kunde denne Regel næppe være. Der kunde tænkes Tilfælde, hvor Levningerne vare saa svage, at de næsten vare for intet at regne og en Restavration ikke kunde undgaa at gjøre noget helt nyt ud af dem, og det kunde tænkes, at Forestillingerne vare saa hæslige og stødende mod Nutidens religiøse Følelse, at man burde indskrænke sig til at bevare slige historiske Minder i tro Afbildninger, hvilket for Kunsthistorien vilde have nok saa stor Betydning som en Restavration, hvorved Forskjellen mellem det gamle og det nye maaske i betænkelig Grad udviskedes. Hans Tvivl i nærværende Tilfælde var foranlediget ved Prof. Kornerups Erklæring, der var i høj Grad forbeholden. Medens denne fremhævede Billedernes antikvariske Betydning, der fuldstændig vilde reddes ved tro Afbildninger, havde han stor Betænkelighed ved at anbefale deres Restavration. Malerierne vare efter hans Sigende „meget raat udførte“ og saa „beskadigede og defekte, at der ved en Istandsættelse, der (som nødvendigt var) gik ud paa at bevare det gamle, ikke kunde komme noget helt ud“. Konsistorium kunde formentlig ikke anbefale Sagen uden nærmere Undersøgelse, hvilken han imidlertid foreslog udsat til de lysere Dage i April Maaned. Efter at Konsistorium i Skrivelse af 8 Decbr. havde sluttet sig hertil, stillede Ministeriet Sagen i Bero, indtil denne Undersøgelse havde fundet Sted.

I April Maaned 1878 undersøgte Prof. Ussing i Forbindelse med Prof. Kornerup Malerierne i Faxe Kirke og indgav herom under 25. Apr. en Beretning til Konsistorium. Han udtalte heri, at den nærværende provisoriske Tilstand ikke passende kunde vedblive. Enten burde Malerierne overhvides eller restavrerres, og af disse Alternativer tilraadede han det sidste. En Aftægning af Malerierne som de nu viste sig, var ikke tilstrækkelig. Der var endnu en Del Kalk tilbage, som med Forsigtighed kunde aftages; men dertil krævedes nye Stilladser og et omhyggeligt Arbejde, som man egentlig kun kunde vente i Forbindelse med en Restavration. Malerierne fandtes i et Rum under Taarnet, hvor Kirkens gamle Hovedindgang var; men nu brugtes dette Rum kun som Gjennemgang for Orgelets Bælgetræder samt ved Indledning af Kirkegangskoner. Kirkens almindelige Indgang var paa Nordsiden. Dette Rum havde intet med den virkelige Gudstjeneste at gjøre, og Stedets Præst var ogsaa af den Mening, at hvis disse Billeders Bevaring i historisk eller kunsthistorisk Henseende var af Vigtighed, kunde Hensynet til, at deres Indhold ikke passede til den protestantiske Gudstjeneste, ikke være nogen afgjørende Hindring mod, at de restavrerredes. De syntes nu virkelig at have Interesse i begge Henseender. De skrev sig fra det 15. Aarhundrede, vare udførte paa hvid Grund, til Dels blot Konturtegning, for det meste

ikke blot flygtig, men ogsaa raat, dog saaledes, at man af og til overraskedes af en slaaende Karakteristik i Hovederre. For neden var St. Jørgens Kamp med Dragen og noget andet, der, ligesom det derover liggende Bælte med en Række komiske og uhyggelige Djævle, endnu ikke var tilstrækkelig klart fra Indholdets Side. Det bedste var Billederne i Hvælvingskapperne, Johannes Døberens Historie. Udgifterne til Restavreringen maatte formentlig sættes til 600 Kr. + Udgifter til Stillads og Murarbejde, i alt 700 Kr., der kunde afholdes af Kontoen til Landsbykirkernes Forskjønnelse f. 1878—79. Dette Forslag bifaldt Konsistorium under 4. Maj.

— Efter Indstilling fra Eforus for Kontoen til Landsbykirkernes Forskjønnelse har Konsistorium under 9. Jan. 1878 af Kontoen f. 1877—78 bevilget 800 Kr. til Anskaffelse og Opsætning af et Orgel til Ledøv Kirke samt til alle andre dermed forbundne Udgifter, under Betingelse af, at Menigheden selv overtog Udgiften saa vel ved Orgelets fremtidige Vedligeholdelse som til Lønningen for en Organist. Herom udstedte Ledøv-Smørum Sogneraad d. 14. Febr. et Revers.

3. Udvidelse af Sæby Kirkegaard.

Da Enkefru Busck til Sæbygaard ønskede at faa sig udlagt en Begravelsesplads af sædvanlig Størrelse ved Siden af hendes afdøde Mand, der var jordet paa den Universitetet tilhørende Sæby Kirkegaard, men Beliggenheden af sidst nævnte Gravsted tæt ved den østre Ringmur var saaledes, at det ikke kunde ske, med mindre der blev afgivet et Stykke af Sæbygaards Have, der stødte umiddelbart op dertil, og Ringmuren som Følge deraf blev flyttet, tilbød hun under Forudsætning af, at det maatte tillades hende, at der blev anbragt en lille Laage i Ringmuren mellem Haven og Kirkegaarden, at hun vilde skjenke Kirken et Jordstykke, der indeholdt heved 750 □ Al., altsaa lidt under $\frac{1}{2}$ Skp. Land, naar Universitetet vilde bekoste Planeringen og Ringmurens Flytning, hvilket vilde medføre en Udgift af c. 600 Kr.

I en Indstilling herom til Ministeriet af 28. Sept. 1877 ytrede Kvæstor, at det vel var en temmelig stor Bekostning i Forhold til det lille Areal, der indvandt; men han mente desuagtet, at der var Anledning til at modtage Tilbudet, dels fordi Kirkegaardens Udvidelse om et Par Aar vilde være paatrængende nødvendig og kun kunde ske ved Indtagelse af Jord fra Sæbygaards Have, naar Anlæg af en Assistentskirkegaard skulde søges undgaaet, og dels fordi den gamle Ringmur netop paa det Sted, hvor Udvidelsen paatænkes, var saa slet, at flere af dens Kampestene, hvoraf den er opført i Kalk, paa Grund af vedvarende Regn vare faldne ud, saa at det alligevel vilde være blevet nødvendigt at anvende Bekostning paa dens Omsætning, hvilket vilde spares, naar den blev flyttet. Udgiften vilde kunne afholdes af Universitetets Vedligeholdelseskonto. Efter hans Indstilling bifaldt Ministeriet under 19. Oktbr., at Sæby Kirkegaard blev udvidet paa den angivne Maade, og anmodede Bygningsinspektøren om at lade de fornødne Arbejder iværksætte, saaledes at Udgiften hermed indtil 600 Kr. udrededes af Kontoen til Vedligeholdelsesarbejder f. 1877—78.

4. Om Almanakprivilegiet m. m.

Ved Ministeriets Skrivelser af 21. Marts 1855 og 17. Maj 1856 blev det bevilget, at Xylograf Flinch, efter aarlig paa sædvanlig Maade at have betalt den fastsatte Afgift af 25,000 Explr. af den af ham udgivne Huskalender, indtil videre maatte erholde de næste 5000 Explr. af denne udleverede uden Afgift, og naar Oplaget forøgedes ud over 30,000 Explr., maatte han, hver Gang han havde betalt Afgiften for 5000 Explr., faa 1000 Explr. udleverede uden Afgift, alt mod, at han frafaldt sin Ret til ved Aarets Udgang at faa Afgiften tilbagebetalt for de usolgte Exemplarer. Den samme Begunstigelse blev ved Flinchs Død bevilget hans Enke i Følge Ministeriets Skrivelse af 28. Febr. 1873, og efter at Forlagsretten til „Flinchs Almanak“ af Redaktør A. Flinch var overdraget til Boghandler Jacob Erslev, androg denne om, at han maatte fortsætte Udgivelsen af bemeldte Almanak paa de samme Betingelser med Hensyn til Afgiften til Universitetet. Efter Almanakkomiteens, af Konsistorium anbefalede Indstilling bevilgedes dette af Ministeriet under 17. Juni 1878.

— Efter Indstilling af Almanakkomiteen, anbefalet af Konsistorium, har Ministeriet under 10. Juli 1878 bifaldet, at der meddeltes Handelsagent Nicolaj Cohn Tilladelse til at optage Universitetets fuldstændige Almanak i forandret Format i et Skrift, han agtede at udgive under Navn af „Nutidens Familie- og Kontor-Kalender“, der vilde blive redigeret af „Nutidens“ Redaktør, cand. phil. Vilh. Møller, og skulde indeholde offentlige Personalialia, statistiske, videnskabelige og lignende Meddelelser, paa følgende Vilkaar for Aaret 1879 og indtil videre:

1. Til Erstatning for det Tab, der paaføres Universitetet ved Udgivelsen af bemeldte Skrift, betales 12½ Ø. pr. Expl. til Almanakens Hovedforhandler, Kanc. Hegel, der udleverer de trykte Exemplarer, efter at de ere forsynede med Universitetets Stempel, og som er pligtig til at give den sædvanlige, ved Almanakens Forhandling bestemte Rabat af 20 pCt.;
2. Det tillades efter Omstændighederne, at Almanaken trykkes hos Bogtrykker Guldbrandsen, mod at alle Exemplarer direkte fra Trykkeriet afgives til Universitetskvæsturen, ledsaget af Trykkeriets Attest om Oplagets Størrelse;
3. Alle Omkostninger til Papir og Trykning afholdes af Udgiveren;
4. De Exemplarer, som ikke benyttes, kunne tilbageleveres inden d. 31. Decbr. i det Aar, for hvilket Almanaken gjælder;
5. Restoplaget kan erholdes udleveret efter d. 1. Apr. i det derpaa følgende Aar.

— Under 2. Novbr. 1877 har Konsistorium bevilget, at der af Konsistoriums Normalsum udbetaltes Bestyrelsen for Studenter-Sangforeningen et Beløb af 59 Kr. 67 Ø. som Refusion for Udgifter til Udskrivning af Stemmer til Reformationkantaten, og under 4. Maj 1878 et Beløb af 36 Kr. 75 Ø. som Refusion for Udgifter til Udskrivning af Stemmer til Kantaten ved Universitetsfesten i Anledning af Hs. Maj. Kongens Fødselsdag.

— Under 9. Jan. 1878 har Konsistorium tilmeldt samtlige Fakulteter, at der indtil videre, af Hensyn til Rengjøringsarbejderne, ikke maa holdes Forelæsninger eller Øvelser paa Universitetet Lørdag Efterm. fra Kl. 4.

— Efter Indstilling af Kvæstor bifaldt Konsistorium under 30. Avg. 1877, at J. L. Smiths Legat indløste en Andel 179 Kr. 27 Ø., som Proprietær Lars-hoff ejede af cederet Bankhæftelses Obligation Nr. 886, ved kontant at udbetale

ham denne efter den højeste Kurs paa Nationalbankaktier, efter Fradrag af Bankens Tilgodehavende som Erstatning for Udbytte for Avg. og Septbr. Maaneder 1876.

— Universitetets Avditorier have i 1877—78 af Konsistorium været overladte til Brug af følgende: fhv. Overlærer Kr. Arentsen til en Række Forelæsninger over Oehlenschlägers Ungdoms Liv og Poesi, cand. phil. K. Mantzius til Op-læsninger, Barberforeningen til Afholdelse af dens Svendprøver, Grosserer-Societeten til Afholdelse af Mæglerexamen og Musiker Horneman til Øvelser i Nodelæsning. Festsalen har som sædvanlig været overladt Studente-Sangforeningen og Cæciliaforeningen til Afholdelse af Koncerter.

C. Om Universitetets og Kommunitetets Budgetforslag for Finans-aaret 1878—79.

Til Oplysning om enkelte Poster paa Stiftelsernes Budget for Finans-aaret 1878—79, som ikke have fundet Behandling tidligere eller senere ville blive behandlede paa andre Steder i Aarbogen, meddeles her følgende, idet i øvrigt med Hensyn til det fuldstændige Budget henvises til Rigsdagstid. f. 1877—78 Tillæg A. S. i ff.

I. Universitetet.

1. Indtægten.

Post 11 (Tilskud af Statskassen). Kontoen forøgedes med 60000 Kr., da man efter de derom indhentede Oplysninger maatte gaa ud fra, at et aarligt Tilskud af 110000 Kr. vilde være nødvendigt, for at en yderligere Tilbagegang af Universitetets Formue under nogenlunde normale Forhold ikke skulde finde Sted.

2. Udgiften.

Post 3 b. 6 (Medhjælp til Arbejde i Museets Samlinger). Hertil foresloges 600 Kr. til Anvendelse i Aarets Løb efter Direktørens Bestemmelse, da det efter dennes Opgivende var aldeles nødvendigt, at der blev gjort noget for de magasinerede og ingenlunde fuldt beskyttede Samlinger.

Post 6 c. (Understøttelse til saadanne Universitetsbetjente, som ej have Adgang til Pension af Universitetet, for saa vidt dette er traadt i den almindelige Pensionskasses Sted). Til Prosektor under det lægevidenskabelige Fakultet Valloes Enke foresloges en aarlig Understøttelse af 200 Kr. og som Opdragelseshjælp 50 Kr. aarlig til hvert af hendes 2 uforsørgede Børn, indtil de fylde deres 18de Aar. Dette Forslag begrundedes dels ved Prosektor Valloes 17 Aars Tjeneste i denne Stilling og den tarvelige Lønning, hvormed han havde været aflagt, nemlig 880 Kr. aarlig og af 20 pCt. Tillægget 224 Kr., dels ved det anstrængende og stadig paa Grund af det stigende Antal medicinske studerende forøgede Arbejde, som han stedse havde udført med Dygtighed og Nidkjerhed, og som næppe havde været uden Indflydelse paa den hurtige Fremadskriden af hans Sygdom og paa dennes sorgelige Udfald.